

MŪSŲ LIETUVA

NR. 9 (1440) XXVIII - 1976 M. KOVO - MARČO 4 D. - 1,50 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926-1976)

TURIME ĮSIPAREIGOTI KURTI VILTINGĄ ATEITĮ

Kun. J. Šeškevičius vasario 16 proga

Tai proga susimąstyti, kaip krikščionys ir kaip lietuviai, kad rastume teisingą kelią mūsų žingsniams.

Yra nesusipratimas bandyti būti krikščioniu lietuvybės sąskaiton, ir nesąmonė neigti tikėjimą patriotiškumo vardan. Juk ne mes pasirinkome tautą, kurioje gimėme. Nuo amžių Viešpaties planuose buvo pramatyti mūsų protėvių proteviai, vieta ir laikas mūsų gimimui. Taigi, gimėme tuo, kuo jis norėjo. Pagal jo planą turime ir būti tuo, kuo gimėme. Jis pašaukė mus priklausyti savo didžiajai šeimai - Bažnyčiai. Todėl nusidedame, šį pašaukimą atmesdami.

Neturime pagrindo grimsti į pesimizmą, nei teisės guostis nepagrįstu optimizmu. Mes esame atsakingi už ateitį, ir turime ją kurti.

I. Pirmiausia pasvarstykime, ką turėtume nedaryti.

Turėtume saugotis, kad nei žodžiu nei elgesiu neatstumtume, nei vieno tų, kurie, Kudirkos žodžiais tariant, "laiko mūsų namo sieną".

Neturėtume paskęsti asmeniško gerbuvio rūpesčiuose nei užmiršti bendruomeninių lietuviškų reikalų.

Neturėtume sudėti daug vilčių į tuos lietuvius, kurie į "lietuviškumą" ateina tik tiek, kiek jis jiems naudingas ar įdomus, kaip iškylos, pasižmonėjimas ir pan. Nes, kai tik šios progos praeina, ir jie prapuola.

II. Bandykime pasvarstyti ir ką daryti.

Elena Jočiūtė, komunistų pasmerkta dešimčiai metų į Sibiro vargų stovyklą, 1962 metais pasiekusi JAV, parašė knygą "Pėdos mirties zonoje". Knygos įvade įrašė šiuos žodžius: "Patekusi į laisvą pasaulį, jaučiu reikalą kalbėti už pavergtą lietuvių tautos dalį... Tebūna šios eilutės dar vienas laisvės šauksmas už nutildytuosius, už tuos, kurie negali kalbėti".

Mes turėtume šiuos žodžius padaryti savo gyvenimo programa. Tik juos vykdydami galėsime pateisinti savo buvimą laisvėje.

Turėtume stengtis lietuviškais rūpesčiais sudominti jaunąją kartą. Pirmoje eilėje rūpintis, kad vaikai šeimoje išmokyti lietuviškai. Mokinant lietuviškai, turėtume galimai daugiau naudotis lietuviškos mokyklos pagalba. Juk mokykloje vaikai ne tik patobulina savo kalbos mokėjimą, o ir dalyvauja savo bendramečių lietuviškoje bendruomenėje, kas yra labai svarbu. Vaikai į mokyklinę lietuvišką bendruomenę turėtų ateiti ir įsijungti ir įprasti galimai anksčiau - kol dar jie yra tėvų įtakoje.

Be to, mes turime įsisamontinti, kad tautinis susipratinimas kalbos išmokimu nesibaigia, o tik prasideda. Todėl turėtume stengtis perduoti ne tik kalbą, o ir kitus dvasinius turtus - religiją, kultūrą, istoriją ir dabartinės tautos kančias. Tam gali tarnauti ypač "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika", mūsų brolių krauju rašoma istorija.

Jaunimo Kongreso proga matėme mūsų jaunimo, bent jo dalies entuziazmą ir pasišventimą; bet taip pat nujaučiame, kad tai trapus daigas, kuriam reikalinga užuovėja. Turėtume stengtis tą užuovėją sudaryti. Vienas iš konkrečių žingsnių gal būtų nuosavos stovyklavietės įsigijimas.

Vienas Jaunimo Kongreso atstovų rašė, kad lietuvis neturi klausti: "Ką man duoda lietuvybė?", o klausti: "Ką aš turiu lietuvybei duoti?" Statykimės sau tą klausimą.

Atiduokime savo dalį tautai, kurią mums Dievas paskyrė. Nesitei-

LAISVĖS LIETUVIAMS KATALIKAMS

Nors nei Lietuvos valstybės, nei lietuvių tautos visuma niekad nebuvo krikščioniška, tikėjimas daugeliui buvo ir tebėra pagrindinis laisvės ir kūrybos šaltinis. "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika" atskleidžia gilaus tarpasmenio ryšio sukurtos tikinčiųjų bendruomenės atsparumą ir kviečia netikinčius saugoti ir ginti pagrindines žmogaus teises.

Krikščioniškosios Lietuvos istorija, prasidėjusi, kai buvo pakrikštytas pirmasis lietuvis, šiais metais žymi dvi reikšmingas sukaktis. Prieš 725 metus krikšta priėmė Lietuvos karalius Mindaugas. Jo siekimas ne tik iškelti Lietuvą pasaulio tautų šeimoje vienybe ir ginklu, bet ir apsaugoti lietuvių dvasią nuo svetimų įtakų. Steigiant nuo kitų tautų nepriklausomą lietuvių vyskupiją, buvo prieš 50 metų galutinai vainikuotas savarankiškos Lietuvos Katalikų Bažnytinės Provincijos sudarymu.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenė skelbia šiuos metus Lietuvos Katalikų Bažnyčios metais. Mes jungiamės, kviesdami juos paminėti visą lietuviškąją jaunimą: asmeniškai, susirinkimuose, suvažiavimuose studijuojant Lietuvos Katalikų Bažnyčios padėtį; persekiojimo faktų skleidimu kovojant už brolių ir sesių tikėjimo ir religinės išraiškos laisvę; atnaujinant ir stiprinant tikinčiųjų lietuvių bendruomenės laisvajame pasaulyje.

Tėvynėje Laisvės, laisvėje Tėvynės!
Jaunimo Žygis už Tikėjimo Laisvę
1976 vasario 16

ŠV. KAZIMIERO

= ATLAIDAI =

kovo 7 dieną

M o o k o j e

BALTIJOS VALSTYBIŲ REIKALU

Jungtinių Amerikos Valstybių Atstovų Rūmai 1975 gruodžio 2 Washingtono 407 balsais priėmė Baltijos valstybes liečiančią čia pateikiamą rezoliuciją Nr. 864.

Kadangi trys Baltijos valstybės — Estija, Latvija ir Lietuva — nuo antrojo pasaulinio karo yra Sovietų Sąjungos neteisėtai okupuotos; ir

Kadangi Sovietų Sąjunga atrodo interpretuojanti Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Konferencijos Baigiamąjį Aktą, Helsinky pasirašytą, kaip suteikiantį Estijos, Latvijos ir Lietuvos neteisėtam inkorporavimui į Sovietų Sąjungą legalumo statusą; ir

Kadangi, nors ryšium su Helsinky pasirašytu Baigiamuoju Aktu nei Prezidentas, nei Valstybės departamentas nepadarė specifinio pareiškimo, aiškiai bylojančio, kad Jungtinės Valstybės vis dar nepripažįsta Sovietų Sąjungos tų kraštų prievartinio užgrobimo, Prezidentas savo 1975 liepos 25 oficialiame pareiškime ir Valstybės Pasiretiktoris Europos Reikalams sa-

vo liudijime (testimony) Atstovų Rūmų Tarptautinių Santykių Komisijos Pakomisei Tarptautiniam Politiniam ir Karo Reikalams visai aiškiai pareiškė, kad Jungtinių Amerikos Valstybių ilgalaikė oficiali politika, nepripažįstanti priverstinės Baltijos valstybių aneksijos ir inkorporacijos į Sovietų Sąjungą, nebuvo paveikta Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Konferencijos rezultatu; todėl tebūnie

Nutarta: Kad, nežiūrint kaip Sovietų Sąjunga ar kita kokia valstybė interpretuotų Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Konferencijos Baigiamąjį Aktą, Helsinky pasirašytą, Atstovų Rūmai laiko, (1) kad neįvyko jokie pasikeitimo ilgalaikėj Jungtinių Valstybių politikoj, liečiančioj trijų Baltijos valstybių — Estijos, Latvijos ir Lietuvos — neteisėtą okupaciją ir inkorporaciją į Sovietų Sąjungą ir (2) kad Jungtinės Valstybės ir toliau jokia būdu nepripažins Baltijos valstybių inkorporavimo į Sovietų Sąjungą. (Elta)

sinkime menkais savo kasdieniais sunkumais.

Kad galėtume konkrečiai ir visi kartu atlikti šią savo dalį, turime kartu susėsti, planuoti ir veikti. Šitam bendram darbui pasiryži mas būtų reikšmingiausias Vasario 16 - tosios atžymėjimas. Dievas laimins mūsų pastangas.

EXISTE LIBERDADE RELIGIOSA NA RUSSIA?

O SÃO PAULO (Reflexões sobre uma notícia publicada 21 II 1976 na semana passada neste jornal)

Vasario 14 d. São Paulo arkivyskupijos laikraštis O SÃO PAULO pasirodė su straipsniu, užvardintu "AR RUSIJOJ YRA TIKĖJIMO LAISVĖ?" arkidiocezijoj savitraštis 28 eilučių informacijoj cituoja, be jokios rezervos ar komentary, sausio 26 dienos rusų "Izvestia", pagal kurį Sovietų Rusioj "sąžinėlaisvė laiduojama ypač Bažnyčios nuvalstybės atskyrimo principo", o "pasauly demokratiškiausia konstitucija" /taip jie patys save apibūdina/ "smerkia betkokį pasikėsinimą prieš tikinčiųjų teises, religines organizacijas bei dvasiškius ir draudžia betkokią diskriminaciją"; netgi "betkoks religinės laisvės varžymas yra baudžiamas įstatyme nustatytom baudmėm". "Valdžia leidžia įvairių religijų tikintiesiems nemokamai naudotis daugiau nei 20.000 šventyklų. Daugiau nei simtas religinių delegacijų pernai lankėsi Rusioj, ir nei viena jų neatsiliepė neigiamai apie religinę padėtį Sovietų Sąjungoj", - šone prikergta kita - TASSO - informacija/ 33 eilutės/ skelbia, kad "netrukus Sovietų Sąjungoj bus išleistas Šv. Raštas ir Naujojo Testamento antroji laida, trečioji Korano laida, išeis 6 patriarcato žurnalai ir pan."

Prieš tokią, neatsargią, tendencingą ir São Paulo bei Brazilijos tikinčiuosius klaidinančią informaciją subruzdavo Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybė. Ir, pasitarus dar su ukrainiečių dvasiškiams, pačiam arkivyskupui kardinolui pristatė "atsakymą".

Vasario 21 dieną O SÃO PAULO pasirodė su tuo pačių užvardinimu, bet su prieraišu: /Pastabos dėl praėjusią savaitę šiame laikrašty paskelbtos žinios/. Ir išėjo ištisas dvi puslapio skiltis užimaš 310 eilučių straipsnis. Čia talpiname tik tą dalį, kuri liečia Lietuvą.

Manoma, kad ir jaunimui svarbu tiksliai sužinoti, kokia religinė padėtis Lietuvoj.

Com o título acima publicamos na semana passada um noticiário sobre a opinião do "Izvestia", diário do governo soviético, o qual afirma que "todo atentado à liberdade religiosa naquele país é punido em conformidade com a lei". Certamente o jornal comunista tem por objetivo fazer propaganda do regime. Fatos muito conhecidos porém, não confirmam o que diz o "Izvestia".

Quem conhece o comunismo não estranha encontrar tal afirmação na propaganda soviética.

Para mostrar a verdadeira realidade da situação religiosa nos países comunistas, relatamos alguns fatos da Ucrânia e Lituânia, ocupadas pela União Soviética.

LITUANIA

Em 1940 o país foi ocupado pelo exército Vermelho. No mesmo ano foram fechadas todas as escolas católicas e confiscados os seus bens, fechada a imprensa católica, as editoras, e proibida qualquer imprensa religiosa. Foram fechados os conventos, masculinos como femininos. Dos quatro seminários existentes, apenas um foi permitido a funcionar.

Para intimidar o povo, na noite de 13 a 14 de junho de 1941, foram deportadas para a Sibéria 35.000 pessoas (um por cento da população).

Em 07/07/46 foi preso o arcebispo de Vilnius, Mecišlovas Reinys, que morreu na prisão de Vladimir em 1953. Em 1947 foi fuzilado o bispo de Telsiai, Vicentas Borisevicius. Em 18/12/46 foram presos o bispo de Kaisiadorys, Teofilus Matelionis, o seu vigário geral, e mais tarde o coadjutor de Telsiai, Pranciskus Ramanauskas.

Em 13/09/46, por ordem do governo, o número de alunos do único seminário foi diminuído de 300 a 150 alunos, e mais tarde a 25 estudantes. Recentemente o número foi determinado em 50.

Em 1949 e 1950 a secretaria do culto religioso de Moscou promoveu uma campanha para condenar o Papa Pio XII. Dos mil sacerdotes apenas 19 assinaram, e o proposto documento não chegou a ser publicado.

Os sacerdotes mais ativos foram levados aos campos de trabalho forçado de Mordávia. Em 1957 o bispo Vicentas Sladkevicius foi banido fora da sua própria diocese e impedido de exercer suas funções: em 1958 aconteceu o mesmo com o bispo Julijonas Steponavicius. Atualmente apenas duas das seis dioceses estão sob o seu próprio bispo.

De 1940 a 1975 foram fechadas 90 igrejas e 300 capelas. Atualmente (dados de 1975) cerca de cem padres estão impedidos, por ordem do governo, de exercer suas funções sacerdotais (15% dos sacerdotes).

O governo continua tentando subjugar a Igreja Católica ao regime, como já fez com a Igreja Ortodoxa. O povo resiste esta pressão, como se vê, por exemplo, na petição às Nações Unidas com 17.000 assinaturas, em fevereiro de 1972; na declaração de 40 sacerdotes da diocese de Vilnius, em agosto de 1969; no apelo, em 24/12/71 de 40 padres da arquidiocese de Vilnius aos dirigentes de Moscou; documentos estes e outros cheios de denúncias contra todas as formas de perseguição religiosa. A tradução do texto integral destes e outros documentos encontra-se no livro "A violação dos direitos humanos na Lituânia, sob o regime soviético, 1971 — 1974" (São Paulo, 1975).

Quanto aos templos católicos, por exemplo, a catedral de Vilnius foi convertida numa pinacoteca, a igreja de S. João Batista — num depósito de papel, a igreja de Todos os Santos — num armazém, a igreja de São Francisco — num instituto de arte, a igreja de S. Miguel — numa sala de exibição de vasos sanitários. A igreja do Sagrado Coração é um clube comunista, e a outra do mesmo nome — a biblioteca da ópera. O regime fez da Igreja de Sto. Inácio um estúdio cinematográfico, de S. Jorge — uma livraria, da Ssma. Trindade — um armazém de instrumentos musicais, de S. Casimiro — o museu de ateísmo, de S. José — uma sala de reunião do Partido Comunista, da Maria Auxiliadora — uma oficina.

Em Kaunas, por exemplo, a Igreja da Ssma. Trindade foi convertida num salão de baile, da Ressurreição — numa fábrica de rádios e televisores. Em Klaipėda, a única igreja maior construída na Lituânia depois da ocupação do país pelos soviéticos, nunca foi permitida a abrir as portas, pois os padres foram presos, e uma fábrica instalada na igreja.

Por terem preparado crianças para a primeira comunhão, em 06/09/71 foi condenado o Pe. Antanas Seskevicius, de Dubingiai; Pe. Juozas Zdebskis, de Prienai, em 11/11/71; Pe. Prosperas Bubnys, em 12-11-71 em Girkalnis; em 13/01/72, em Naujoji Akmenė, Sra. Kleopa Biciuaitė, de 70 anos, a um ano de prisão — esta última foi presa na sala do foro para cumprir a pena.

Uma prisioneira chamada Helena Jučiutė relata o fato presenciado na Sibéria, num campo de concentração No. 30. Ao voltar do trabalho, relata ela, nós todas estávamos nas fileiras esperando sermos contadas e recebermos a autorização de entrar nas barracas, vimos o seguinte: os guardas estavam conduzindo, com grande barulho e blasfêmias, algumas mulheres algemadas nas costas, entre empurrões e ponta-pés e uma delas caindo fraturou a mão. Quando nós indagamos porque elas são tão cruelmente castigadas, recebemos a resposta de que são freiras "manashkas."

O artigo menciona que o Estado concede aos crentes o uso gratuito de 20.000 igrejas de diferentes religiões.

Notamos que nenhuma dessas igrejas foi construída pelo Estado. O governo desapropriou centenas de milhares de igrejas e templos construídos com ofertas dos fiéis e comunidades religiosas. Multíssimas dessas igrejas foram profanas sacrilegamente como consta nos exemplos citados. As 20.000 são uma pequena parcela que não são suficientes para a população. A grande parte delas encontra-se em más condições e nenhum reparo pode ser feito sem licença do governo, que dificilmente a concede. Pelo contrário, da afirmação do "Izvestia", os fiéis são obrigados pagar onerosos impostos pelo seu uso (segundo informações vindas de além da Cortina de Ferro, as tachas chegam até 40-50 mil rublos antigos). Muitas igrejas foram fechadas porque os fiéis não conseguiram pagar tão altos impostos.

OUTROS FATOS

As crianças nas escolas são perseguidas e discriminadas por terem ido à igreja; os professores são demitidos do trabalho pela mesma razão; os operários são discriminados por causa da sua fé; a condição exigida pelo governo para ocupar o serviço mais importante é não ser praticante.

O jovem que quer entrar na faculdade, necessariamente deve inscrever-se nas organizações da juventude comunista. Aos sacerdotes é proibido: visitar os fiéis nas suas residências; entrar no hospital com os sacramentos dos enfermos, catequizar crianças ou admiti-las a ajudar na missa ou participar na procissão ou cantos litúrgicos.

Nenhum sacerdote pode ser transferido ou nomeado para algum cargo eclesiástico sem o consentimento do governo. O governo se intromete na conduta e na seleção dos candidatos ao Seminário. Entre outras exigências absurdas, exige deles o estudo obrigatório do marxismo-ateu.

A respeito das edições da Bíblia. Nos últimos 35 anos, realmente houve na Lituânia uma edição do Novo Testamento. Mas a tiragem tão escassa que cada paróquia recebeu somente dez exemplares, cabendo a cada católico lituano três páginas da edição.

Parte dessa edição foi enviada para o Ocidente a título de propaganda. Na Letônia recentemente foram presas pessoas batistas, acusadas de editar clandestinamente a Bíblia. Qualquer exemplar da Bíblia enviado do exterior através do correio é confiscado.

A "Crônica da Igreja Católica da Lituânia" que relata esses e inúmeros outros dados, é publicada clandestinamente na Lituânia desde 1970. Apesar das dificuldades, como constantes investigações e confiscos de máquinas de escrever, copiadores e papel, prisões e condenações de seus colaboradores conseguiu editar 20 números, numa média de 50 páginas datilografadas cada número. As páginas da "Crônica" são páginas escritas com sangue dos nossos irmãos perseguidos por suas convicções religiosas.

Com respeito às 100 delegações religiosas que visitaram a URSS, e não exprimiram opinião negativa sobre a situação religiosa, se explica pelo fato que elas são acompanhadas por guias especiais e não lhes é permitido ver as coisas que não seriam favoráveis para a propaganda soviética.

Mesmo as pessoas religiosas que conversam com eles não têm possibilidade de dizer a verdade, sem temer posteriores consequências. Manifestamos a nossa admiração ao pastor Phillip Potter, que não obstante essas condições, conseguiu conhecer a verdade e revelou-a ao mundo Ocidental.

Milžinas, kuris bijo vaiku

Pergyvenimai lietuvių vaiko, išvežto Sibiran, ten užaugusio, gyvenusio

Lietuvoje ir atvykusio Kanadon

T. Z.

(Tęsinys iš praėjusio nr.)

BRONIUS NAUŽIŪNAS

Vėl beldžiuosi

Atlikęs bausmę Pravieniškių konc. stovykloje, grįžau į Vilnių. Valdžios pareigūnai labai nenorėjo, kad ten apsigyvenčiau, bet draugų padedamas, apsigyvenau. Vėl parašiau broliui, kad atsiųstų leidimą emigruoti Kanadon. Jį gavau 1974 m. Iš naujo pradėjau kovą su pareigūnais dėl išvažiavimo. Kas savaitę rašiau po kelis prašymus į Lietuvos ir Maskvos įstaigas. Nesulaukdamas atsakymo, eidavau pats į įstaigas.

Dėl tokio mano užsispyrimo Saugumas pradėjo tardyti mano gimines. Klausdavo apie visai nepažįstamus žmones, apie mano būdą, užsispyrimą emigruoti, brolių Albiną ir t.t. Vėliau pradėjo klausinėti svetimus žmones apie mūsų šeimą, teirautis, kodėl tėvelis buvo tautininkas, turėdamas mažai žemės. Mat, iš mano laiško, siūsto Jungtinių Tautų gen. sekretoriui, saugumiečiai žinojo, kad mano tėvas buvo 1946 m. sovietų nukankintas (laiškas pateko į Saugumą). Tai patvirtino ir mano sesuo Jonė.

Laiškai Maskvai

Laiškuose Maskvos pareigūnams atvirai dėsciau, kad Lietuva yra Sov. Sąjungos okupuota, kad lietuvių naikinama, Lietuva kolonizuojama rusais, lietuvių diskriminuojami butų ir darbų srityje. Minėjau, kad tautinių šokių ansambliai, chorai ir visas lietuvių menas tėra laikiniškas reiškinys, pridengiantis tikrąsias rusų intencijas. Scenoje dainuojamos lietuviškos dainos, atliekami tautiniai šokiai, bet gyvenime vyksta rusinimo procesas. Ateis laikas, kai lietuviai dainuos scenoje lietuviškai, o gyvenimas bus sovietiškas rusiškai.

Vėl psichiatrinėje

Paskaitę tokius mano laiškus, saugumiečiai nusprendė vėl mane sutramdyti. Jie 1974 m. lapkričio mėnesį susitarė su kariniu komisariatu mane pamokyti. Vieną dieną per darbovietės viršininką atėjo man įsakymas atvykti į karinį komisariatą. Aš, nieko blogo negalvodamas, darbo pertraukęs metu nuėjau. Ten mandagiai pasakė, kad pavėlavau, bet prašė palaukti, kol ateis tie, kurie turi vežti mane į kažkokią gydytojų komisiją. Aš pareiškiau, kad dabar taip nedaroma — iš mūsų darbovietės (namų statybos kombinato) vyrai taikos metu neimami pakartotiniam kari-

niam apmokymui.

Staiga įėjo trys vyrai, civiliai apsirengę. Tik vieno jų kelnės buvo su raudonom siūlėmis. Supratau, kad tai saugumiečiai. Įsodino į autovežimą ir veža į Antakalnį. Pasidarė nejauku, nes atsiminiau lituanisto prof. Kazlausko likimą. Jis taip pat buvo išgabentas automobiliu, nuvežtas už Antakalnio ir paskandintas upėje. Žmonės kalbėjo, kad saugumiečiai pririšo akmenį jam ant kaklo ir įstūmė upėn. Laimei, su manimi taip nepasielgė. Mūsų autovežimis pasuko į Vasaros gatvę, kur yra psichiatrinė ligoninė.

Atvedė į registracijos skyrių ir kreipėsi į budinčią tarnautoją. Pastaroji klausė, kuris iš keturių vyrų turi čia pasilikti, ir paprašė atitinkamo rašto — "nukreipimo". Kai saugumietis

pareiškė, kad tai įsakymas ir kad jokio rašto nereikia, registrotorė pakvietė ligoninės vedėją, kurios globai buvau paliktas.

Gydytojų klausimai

Vedėja, nusivedusi į atskirą kambarį, klausė, kodėl aš čia patekau. Jai trumpai išaiškinau reikalą, o ji tepasakė, kad turinti vykdyti įsakymą. Davė dryžuotus ligoninės drabužius. Kai persirengiau, palydėjo mane į pirmąjį skyrių ir užrakino. Vėliau prirašė vaistų ir liepė gerti, bet aš atsisakiau. Gydytojo akivaizdoje numečiau tabletes ir kriauklę. Visi nustebo ir klausė, kodėl aš taip elgiuosi. Aš gi atsakiau:

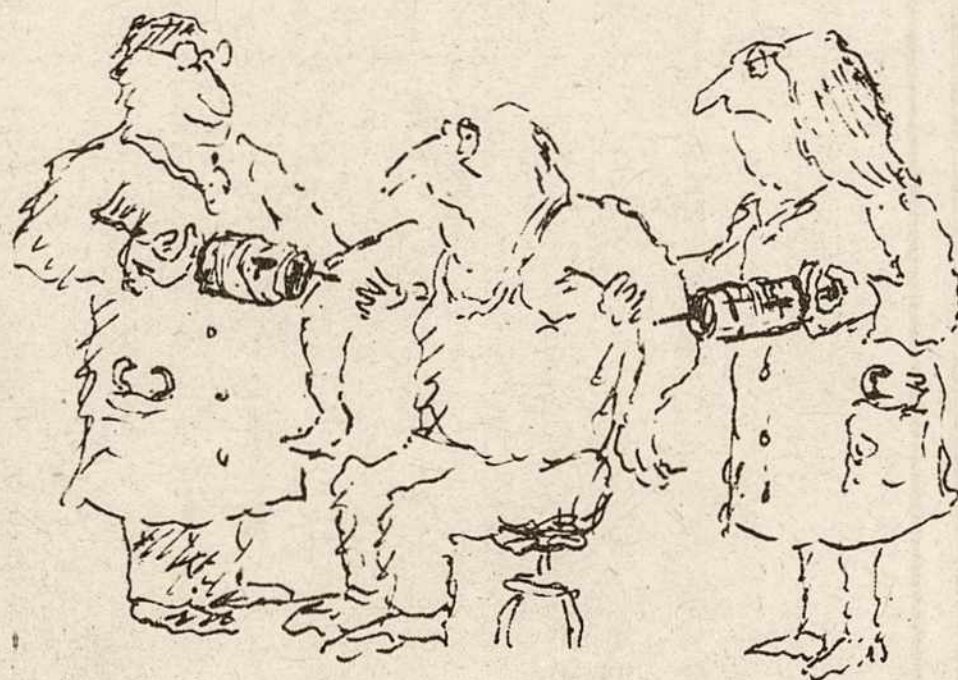
— Duokit ją tiems saugumiečiam, kurie mane čia atvežė!

— Ką tu kalbi? Juk tave atsiuntė komisariatas, — aiškino man.

AUSRELĖ LIČKUTĖ

TRIFAZINAS

Trifazinas, žmogaus valią naikinantis vaistas, naudojamas sovietų psicho gydyklose. — R. Daigūnas (Dirva).

Imki vaistą, trifaziną —
Komstatyboj jis talkina.
Jis kiekvieną disidentą
Daro tykų, ramų, šventą.

Vienon rankon jam marksizmą,
Kiton rankon ateizmą.
Vai, injekcija veiksminga:
Gavom žmogų mums "kryptingą".

Trifazinas! Trifazinas!
Disidentai juo maitinas.
Kas tik laisvėm sirgt mėgina —
Mes jam švirksčiam trifaziną.

Jei nebūtų trifazino,
Ką tu veiktum, velnias žino —
Būtų vis riksmas nesmagūs
Apie tremtį ir gulagus.

— Saugumiečiai yra visagaliai. Jie gali veikti betkokios įstaigos vardu, — atkirtau aš.

Sekančią dieną atėjo rusė gydytoja. Pirmas jos klausimas buvo šis:

— Kas paskandino Kazlauską?

— Saugumiečiai, — atsakiau.

Po to gydytoja dar klausė:

— Ar augštosios visuomenės atstovai, kaip pvz. vykdomojo komiteto viršininkai, ima kyšius?

— Žinoma, kad ima. Jie gauna mažą atlyginimą, o gyvena kaip milijonieriai. Valdžia jiems nieko nedaro, nes yra komunistai. Pvz. jeigu komunistas kolūkio pirmininkas apiplėšia kolūkiečius, kolūkis bankrotuoja, o sau pasistato namus giminaičių pavardėmis. Valdžia jo nebauzdžia — tik perkelia į kitą rajoną ir palieka ramybėje.

Mėnesio laikotarpyje buvo įvairių bandymų ir klausinėjimų. Sekė kas mane lankys, bet ir čia nieko nepešė. Mano lankytojus prašė pasirašyti už mane ir būti mano globėjais, kad likčiau neatsakingas ir beteisis. Lankytojai nesutiko to padaryti.

Vieną dieną turėjau atsakyti į 513 klausimų. Atsakiau greitai, pažymėdamas pieštuku taip arba ne. Baigiant jauna psichiatrė paklausė, ar sutinku atsakyti savo pasiryžimo emigruoti. Mano atsakymas buvo ne. Tuomet ji tarė:

— Žiūrėk, bus blogai!

— Blogiau nebus, — atrėžiau.

Po mėnesio išleido mane iš tos ligoninės, o karinis komisariatas davė pažymėjimą, kad nuėščiau darbovietėn. Jame pažymėta, jog mėnesiui buvau išsiųstas kariniam psichiatriniam. Tokiu atveju darbovietė turi išmokėti mėnesio atlyginimą. Ligoninė nedavė jokio pažymėjimo.

Slapta kelionė

Išėjęs iš ligoninės maždaug po mėnesio laiko suplanavau kelionę Maskvon. Savo lėšomis pasisamdžiau porą vyrų, kad mane saugotų kelyje, nes tokius keleivius kaip aš saugumiečiai arba milicija gali sulaikyti. Taip saugomas slaptai nuvažiauvau į Maskvą. Man būtinai reikėjo patekti Kanados ambasadon, kuri yra saugoma milicininkų, o jie sovietų piliečių visai neįleidžia. Nutaikęs progą, įsmukau ambasadon ir įteikiau reikalingus raštus emigracijai.

Kai grįžau Vilniun, saugumiečiai jau žinojo, kad buvau Maskvoje, ir buvo labai nepatenkinami, bet nedrįso manęs pagrobti bei paskelbti dingusiu, nes dokumentai jau buvo Kanados ambasadoje. Jie bent tiek atsikėrė — išjungė elektrą iš mano buto, kad neturėčiau nei šviesos, nei šilumos.

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO TREČIOJO KONGRESO NUTARIMAI

(Tęs. iš 7 nr.
1976.II.19)

Šarūnas Z. KARAS, New Yorko atstovas, aviacijos inžinerijos studentas, atitinkamas.

Lietuviškai nekalbančio jaunimo reikalai

22

Jaunimo Kongresas konstatuoja, kad PLJS apima viso pasaulio lietuvių jaunimą, įskaitant tuos, kurie nekalba lietuviškai. PLJS valdyba ir kraštų ar vietovių LJS valdybos skatinamos įjungti lietuviškai nekalbančius į Jaunimo Kongreso nutarimų vykdymą. Visi LJS vienetai skatina ni palaikyti ryšius su visomis lietuvių organizacijomis ir remti jų pastangas įtraukti į savo veiklą lietuviškai nekalbančius, mišrias šeimas ir atitolumus nuo lietuvių gyvenimo.

23

Jaunimo Kongresas pataria kraštų LJS valdyboms savo leidiniuose spausdinti straipsnius ir lietuvių ir gyvenamo krašto kalbą.

24

Jaunimo Kongresas rekomenduoja Jaunimo Sąjungos padaliniais pasirūpinti specialiais kursais, kuriuose lietuviškai nekalbantieji galėtų susipažinti su Lietuva, lietuvių kalba, kultūra ir veikla.

25

Jaunimo Kongresas pageidauja, kad LJS vienetai skatintų tautiniais šokiais, menu, muzika ir sportu vystyti asmeniškus ryšius tarp įvairių lietuvių jaunimo emigracijų.

26

Jaunimo Kongresas ragina lietuviškai

nekalbančius tėvus siusti savo vaikus į lituanistines mokyklas. PLB Švietimo Taryba raginama lietuviškai nekalbantiems steigti lituanistines mokyklas.

27

Jaunimo Kongresas ragina lietuvius rašyti lietuviškom temom straipsnius ir veikalus bei ruošti vadovėlius (pvz. tautinių šokių aprašymus) gyvenamo krašto kalba. Siūloma kreiptis į krašto valdžios kultūrinės institucijas, prašant paramos šiems projektams įvykdyti. Kraštų LJS valdybos skatinamos rūpintis lietuviškos medžiagos vertimais į gyvenamo krašto kalbą.

28

Jaunimo Kongresas ragina paskaitų, simpoziumų ir studijų dienų rengėjus kiek galima daugiau pasinaudoti atitinkamomis vaizdinėmis priemonėmis, kad pranešimai būtų lengviau suprantami lietuviškai nekalbančiam dalyviui.

29

Jaunimo Kongresas ragina kiekvieną jaunuolį asmeniškai palaikyti ryšius su lietuvių kilmės lietuviškai nekalbančiu jaunimu ir stengtis įtraukti jį į lietuvišką veiklą.

Kultūros Kongreso reikalai

30

Jaunimo Kongresas įpareigoja PLJS Valdybą rūpintis Sąjungos įnašu Pasaulio Lietuvių Kultūros Kongrese, kurį PLB numato 1977 metais.

Lietuvių parapijų reikalai

31

Jaunimo Kongresas ragina lietuvių jaunimą remti ir lankyti savo tikėjimo lietuviškas parapijas ir prisidėti prie jų veiklos ir išlaikymo.

Jaunimo Kongreso reikalai

32

IV PLJK Komiteto darbui palengvinti III PLJK rengėjai paruošė Kongreso ruošos darbu apžvalgą, kurioje būtų PLB valdybos, paskirų kraštų LJS valdybų, Kongreso komitetų bei komisijų, PLJS Ryšių Centro ir Kongreso Informacijos Tarnybos pranešimai. Jaunimo Kongreso archyvas yra PLJS Ryšių Centro žinioje.

33

Argentinos, Urugvajaus ir Brazilijos Kongreso finansų komisijos paruošė preliminarinę Kongreso apyskaitą iki 1975. II.28. ir atbaigta apyskaita iki 1976. II.31. Apyskaitoje bus smulkiai išdėstytos visos Kongreso pajamos ir išlaidos.

34

Jaunimo Kongresas pageidauja, kad Kongreso komitetas ir PLJS valdyba būtų ne tame pačiame krašte. Jaunimo Kongreso komitetą ir Jaunimo Sąjungos valdybą sudaro ne tie patys asmenys, bet vienas jų gali priklausyti abiem vienetams.

39

IV PLJK numatytas 1979 m. liepos mėn. Europoje. Jaunimo Kongreso komitetas bus sudarytas Vokietijoje ir jam talkins PLJS valdyba ir PLJS Ryšių Centras. Jaunimo Kongreso atstovai iš Vokietijos atsiklaus savo krašto visuomenės dėl galimybių Kongresą suruošti ir pusės metų bėgyje apie tai praneš PLJS valdybai. (Bus daugiau)

Petras Pakalnis

RUSAI SKVERBIASI Į AFRIKĄ

Šių metų pradžioje daug kalbama, rašoma ir diskutuojama apie Angolą, buvusią Portugalijos koloniją, kuri praėjusių metų lapkričio mėnesio 11 dieną gavo nepriklausomybę.

Rengdamiesi apleisti Angolą, portugalai pasiūlė trims tarp save kovojančioms partijoms sudaryti koalicinę vyriausybę ir perimti krašto valdžią. Bet komunistams palankus Tautinis Angolos Vadavimo Sąjūdis (TAVS) atsisakė ir, užėmęs Luandą, krašto sostinę, pasiskelbė esantis vienintelė teisėta krašto vyriausybė. TAVS nuo pat pradžios rėmė Sovietai, o neseniai prikaltino Kubos diktatorių Castro padėti savo kariais TAVS Angoloje.

Niekas neneigia fakto, kad dešimiesiems Angolos patriotams padėjo Pietų Afrikos kariai ir įvairios samdinių grupės. Sklido gandai, kad į Angolą buvo nusiųsta 600 JAV karių. Tačiau prezidentas Fordas tuos gandus paneigė ir pridėjo, kad JAV teritorijoje nėra treniruojami jokie Angolos savanoriai. Iš savo pusės JAV užsienio reikalų sekretorius Kissingeris pareiškė, kad rusų kišimasis į Angolos vidaus reikalus yra nesuderinamas su įtampos atsileidimu. Tačiau nepaisant tos pastabos, Izvestija veidmainiškai rašė, kad padėti tautinėms laisvinimo kovoms yra svarbus Sovietų užsienio politikos principas.

MILŽINAS,

MURIS BIJO VAIKO

(Tęs. iš 2 psl.)

Gaunu leidimą

Ir vėl rašinėju prašymus visokiems pareigūnams, kad leistų išvažiuoti Kanadon. Pagaliau 1975 m. gavau pirmą raštišką atsakymą per 7 metus. Jame pasakta, kad reikia dar parašyti prašymą augščiausiam prezidentui Maskvoje. Aš tai greitai padariau ir 1975 m. balandžio pabaigoje gavau pranešimą, jog leidžiama išvykti Kanadon.

Gavęs išvykimo dokumentus, kelionei galėjau iškeisti 90 rb., už kuriuos gavau 130 dolerių. Išsiųžti vertingų daiktų ar dokumentų neleido. Liepos 24 d. iš Maskvos "Aerofloto" lėktuvu išskridau Kanadon, palikdamas šalį kurioje tiek daug kentėta, kovota, rūpintis ir vargta. Palikau vergijoje daug mielų žmonių, kuriems laisvė, kaip ir man, šiuo metu didžiausias dalykas.

Pasiekęs Kanadą, tą laisvės kraštą, pasijutau tarytum ištrūkęs iš rusiško pragaro ir patekęs į dangų.

Pasižiūrėjau iš arčiau, kur rusai jau yra įsigalėję Afrikoje ir kur jie siekia. Kai Belgija suteikė Kongo nepriklausomybę, Sovietai rėmė jiems palankų Momumba. Šiam tragiškai žuvus, jo vardu įsteigė Maskvoje universitetą. Universitetas neturėjo jokio pasisekimo ir Afrikos studentai greitai išsiskirstė. Tačiau Sovietams pasisekė įsikurti kitoje Kongo dalyje vadinamoje Brazzaville. Sovietų laivai dažnai lanko tą uostą ir ten iškraus ginklus, skirtus Angoloje esantiems draugams, kuriems vadovauja Portugalijoje mokslus baigęs Dr. Neto.

Nuo 1959 m. Sovietai buvę tvirtiau įsikūrę Gvinejoje ir jo sostinėje. Canakry uoste rusai pašiimdavo kuro savc laivams, kurie plaukydavo Atlanto vandenyne. Tačiau po 1966 m. perversmo, kurio metu buvo nuverstas Maskvai atsidavęs prezidentas Nkrumah, Sovietų įtaka Gvinėjoje labai sumažėjo. Bet kaimyninėse valstybėse, Mali, Volta ir Benin, rusai dar turi karo instruktorių.

Angolai priklauso maža Kabinados teritorija, kur yra turtingos naftos šaltiniai. Už juos TAVS gaudavo kas 3 mėnesiai po 150 milijonų dolerių pajamų. Dabar ten JAV naftos bendrovės, patarėmos užsienio reikalų sekretoriaus savo operacijas susabdė. Juk buvo susidariusi tikrai juokinga padėtis, nes JAV naftos bendrovė pinigais Sovietams palankus TAVS galėjo finansuoti savo karo veiksmus prieš JAV palankius patriotus.

Labai tvirtai Sovietai yra įsikūrę buvusioje Italijos kolonijoje Somalijoje. Ten jie turi karo instruktorių, o Berberos uoste laivų ir raketų bazę. Mat per 1974 m. sausrą Sovietai apgyvendino Somalijos pajūryje 120,000 badaijančių beduinių ir išmokė juos žvejoti. Somalijos vyriausybė tai metais Sovietai davė 60 milijonų dolerių pagalbą ir tokiu būdu įėjo jos prielankumą. Štai koks išties yra rusų užsienio politikos pagrindinis dėsnis.

Prezidento Nasserio laikais Sovietai buvo tvirtai įsigalėję Egipte. Vienas jų agentas bandė dar kartą perversmą prieš Nasserio įpėdinį Sadatą. Bet tas sąmokslas buvo susektas ir jo dalyviai tinkamai nubausti, o Sovietai turėjo iš Egipto pasitraukti. Sovietai bandė įsikurti Tanzanijoje ir Mozambike buvusioje Portugalijos kolonijoje. Be to, jie turi laivų bazes Massaus uoste, Etijopijoje, ir 2 laivų bazes Jemene bei vieną laivų bazę Mauricijo saloje, netoli Madagaskaro. Iš tų bazių gali kontroliuoti Indijos vandenyną. Tačiau Afrikos valstybės žino, kad Sovietai joms padeda savanaudiškais sumetimais, būtent, kad patys jose galėtų įsikurti. Jie siekia rusų ir Angoloje.

TIESA IR GYVENIMAS

Klemensas Jūra

BALTŲJŲ LELIJŲ PRINCUI

Šventasis, baigęs žemės būtį,
Neatitrūksta nuo savos tautos -
Jai rodo kelią, neša viltį:
Vertus prie Viešpaties užstos

Tenai, toli, toli, sename Vilniuje,
Aš mačiau Tavo pėdas įmintas...
Jų neapnešė laiko smiltys,
Kazimierai, Globėjau šventas.

Ištirpo amžiai, amžių vingiuos
Dar dunkso Tavo prosenių pilis...
Ir praeitis giliom vilnyčiom sminga...
Ir ateitis - vien paslaptis gili.

Prieš šimtmečius stebuklais žadinai lietuvi,
Turėjai tamprų ryšį su tauta sava -
Kol dar viltis gyva, kaip spindulys skaistus,
Į tave šaukias visa Lietuva.

Į tave šaukias iš Sibiro taigų
kankiniai, ten ledynų speiguos....
Į Tave šaukias, sulaužyti vargo,
Kurių niekas šioj žemėj neguos....

Baltų lelijų karalaiti,
Nunešk paguodos senam Vilniui -
Nuo sielvarto palinko Aušros Vartai
Ir sena Neris - ašarom ištvino.....

Neapleisk, o šventasis, senosios tėvynės,
Bežvangančios ten vergo grandinėm -
Kad sutrumpintų Viešpats šią bandymų dieną,
Kad sušvistų vėl laisvės aušrinė...

Mums gi, simboli žalios jaunystės,
Širdies tyrumo, gilios maldos,
Neleisk, Šventasai, mums nuvysti,
Dienų klajojime šalies svečios....

Barra Funda, 1975.III.4

MALDOS KALENDORIUS 1976

Už Lietuvos Laisvę ir Persekiojamą
Bažnyčia Lietuvoje

K O V A S

Kad Šv. Kazimiero užtarimu lietuvių jaunimas
užsidegtų pasiaukoti Dievo ir tautos ypatingai
tarnybai

- 1 P Šv. Kazimiero Kolegija, Roma, Italija
- 2 A Šv. Kazimiero parapija, Chicago
- 3 T Šv. Kazimiero parapija, Gary
- 4 K Šv. Kazimiero, Lietuvos Globėjo šventė —
Visi meldžiasi
- 5 P Šv. Kazimiero parapija, Nashua
- 6 Š Šv. Kazimiero parapija, Providence
- 7 S Tikinčiosios Lietuvos Diena — Kanados
Lietuvių parapijos ir misijos
- 8 P Nekalto Prasidėjimo Švč. Mergelės Marijos
parapija, Cambridge
- 9 A Šv. Kazimiero parapija, Westfield
- 10 T Lietuvių Misija, Buenos Ayres, Argentinos

Jonas Subačius. ŠV. KAZIMIERAS

"ŠALTINIO" klišė

KŪBOS LIETUVIAI

Kūboje iš seno gyvena būrys lietuvių. Dar šio pokario metais Havanos senamiestyje tarp ukrainiečių, lenkų ir žydų, gyveno 60-70 lietuvių. Oficialiniais duomenimis pirmieji 4 lietuviai atvyko į Kūbą 1904-1911 m., o 1921-1930 metais į šią salą atsikraustė net 1107 tautiečiai. 1924 m. atvyko

- 11 K Vysk. A. Deksnys, Vyskupas V. Europos
lietuviams, Vokietija
- 12 P Šv. Pranciškaus Seserys, Šv. Jurgio mokykla,
Philadelphia
- 13 S Šv. Petro parapija, Akron
- 14 S Šv. Jurgio parapija, Cleveland
- 15 P Šv. Juozapo parapija, Du Bois
- 16 A Šv. Juozapo parapija, Binghamton
- 17 T Šv. Juozapo parapija, Hanover
- 18 K Šv. Juozapo parapija, Mahanoy City
- 19 P Vasario 16 Gimnazija, Vokietija
- 20 S Lietuvių Misija, Berisso, Argentina
- 21 S Apreiškimo parapija, Brooklyn
- 22 P Šv. Petro parapija, Detroit
- 23 A Lietuvių Misijos, Vokietija
- 24 T Belgijos lietuviai
- 25 K Vatikano Lietuvių Radijas, Vatikanas
- 26 P Šv. Pranciškaus Seserys, Šv. Pranciškaus
Akademija, Pittsburgh
- 27 S Šv. Pranciškaus Seserys, Šv. Petro ir Povilo
mokykla, Elizabeth
- 28 S Newcastlelio Lietuvių parapija, Australija
- 29 P Nukryžiuotojo Jėzaus Seserys, Šv. Petro mo-
kykla, So. Boston
- 30 A Derby Lietuvių Kataliku Bendrija, Anglija
Šv. Izidoriaus parapija, Baidock

net 369. 1931 m. - 8, 1937 - 4 lietuvių. Šiais laikais čia vargsta Petras Dobrovolskis, Balys Lukauskas (Maransaso mieste), J. Vencevičius, T. Bavoris, M. Skarnulis, Zofija Blažytė-Mickuvienė, Valius Pocius (iš Baltrimų km. Mažeikių apskr.), Baranauskas, Jonas Macenas (Havanoje), Feliksas Laugardas (Pinoso saloje). Šiuo metu F. Castro žinioje yra apie 20 lietuvių. ("Sėja").

TERORISTŲ UNIVERSITETAS

Pietų Afrikos laikraščiai praneša, kad Maskva ruošia teroristų grupes Lenino institute Maskvoje. Net ligi 600 vyrų ir moterų iš Lotynų Amerikos ar arabų kraštų apmokami teroristiniams veiksams. Jie išmokomi šaudyti, sprogdinti, naudotis radijo susižinojimo priemonėmis, mokomi fotografuoti ir aiškinti filmus ir tt. Šiems "studentams" milicija duoda ypatingas privilegijas, — jei kuris iš jų patenka į miliciją, jis parodo tos teroristų mokyklos kortelę ir būna paleistas. Teroristai, be Maskvos, dar apmokomi Taškente, Odesoj ir Šiaurės Vietname.

LITERATŪRA • DAILĖ • MOKSLAS

'ALIJOŠIAUS LAPAI'

sveikatai pataisyti

VLADAS BŪTĖNAS

Neseniai knygų rinkoje pasirodė tretysis dr. S. Aliūno humoristinių satyrų rinkinys 'Alijošiaus lapai', pasipuošęs skoningu dail. M. Ambrozaitienės viršeliu. Humoristine poezija besidomį skaitytojai anksčiau yra skaitę to paties autoriaus knygas "Valerijono lašai" ir "Trejos devynerios". Dr. S. Aliūnas (rašyt. Aloyzas

Baronas) yra ryškus humoristinės poezijos kūrėjas išeivijoje šalia Antano Gustaičio, Leonardo Žitkevičiaus (Runcės Dandierino, Balio Pavabalio), šalia Rimmo Vėžio ir gal dar vieno kito. Jo humoristinė poezija tiesiog gydo lietuvišką visuomenę, kaip kad teisingai pastebima paskutiniame eilėraštyje:

Jei niekai tau širdį gelia,
Puola džiaugsmą trapų,
Imk posmelį, kaip šaukštelį,
Alijošiaus lapų ...

Ar sėdėsi, ar skubėsi
Tarp visų etapų
Vis paimk, kiek tik galėsi,
Alijošiaus lapų.

Dr. S. Aliūnas humoristinėje poezijoje nėra naujokas. Jo kūrybos šaknys siekia dar Lietuvą. Su dr. S. Aliūnu, kaip ir kitu to pačio žanro kūrybos atstovu L. Žitkevičium, gimėm ir augom tame pačiame Va-

balninke. Tame krašte, iš kurio buvo kilę ir kiti poezijos milžinai: Balys Sruoga, Kazys Binkis, Bernardas Brazdžionis, Vincas Stonis ir eilė kitų. Apie 1941-42 m. vabalninkėnuose atkeliavo nauja politinė satyra:

Dvi švilpynės, vienas tonas,
Čia Berlynas, ten Maskva,
Viens raudonas, kaip šetonas,
Kitas rudas, kaip šuva ...

Paslaptis greit išryškėjo, kad šios politinės satyros autorius yra mūsų krašto sūnus poetas L. Žitkevičius, vėliau išeivijoje išleidęs satyrų rinkinį "Šilkai ir vilkai" ir kitus.

Vokiečių okupacijos įkarš-

Anglai į Reichą bombas vis grūda,
Sako, užmuškim tą blakę rudą ...

arba

Velniop kuponai, nereikia mums taško,
vistiek jau sostas Rentelno braška.
Imk samagono didelę gliozę
ir užsigerki už poną Losę.

Virš cituojamas politines satyras Lietuvoje tada paleido ne kas kitas, bet Aloyzas Baronas, Kaune kartu su dr. J. Gailiūnu (mirusiu) redagavęs "Pogrindžio kuntaplį".

Išeivijoje satyrinei poezijai naudodamas dr. S. Aliūno vardą, nemažai laiko skiria šiam žanrui. Jo redaguojamas "Spyglių ir dyglių" skyrius "Draugo" dienraštyje jau rodosi ar ne 20

m. O kur dar nuolatiniai pasirodymai įvairiuose vakaruose, pobūviuose, kur publika humoristo pigiai nepaleidžia nuo scenos. Gyvendamas JAV, dr. S. Aliūnas yra aplankęs beveik visas didesnes lietuvių kolonijas JAV ir Kanadoje, išskyrus tik Montrealį. Visur, kur tik jisai rodėsi, į vakarus susirinkdavo gausūs publikos būriai. Taip pat,

kaip ir Antano Gustaičio pasirodymus. Vienok proginiams skaitymams neretai tenka parašyti ir proginius eilėraščius. Tokie į rinkinius, žinoma, nededami. Dedami tie, kurie liečia ne vieną kurią progą, bet epochą, jos papročius, o ypač ydas. Kai kurie iš jų yra labai patriotiniai. Įsiskaitykim į vieną kitą posmą:

Apsaugok, Aukščiausias, tą mylimą šalį,
Čia mano namelis, ten bočių kapai,
Ir duoki stiprybės gint dolerį žalią,
Ką amžių per amžius garbingai taupai.

Tokių pavyzdžių rasime daug. Man ypač patinka satyra "Tautos ambasadorius", taikliai atvaizduojanti kai kurių išeivijos lietuvių "patriotizmą":

Tai ir sukroviau, tai ir sudėjau
Savo dukrelei aš pasogėlę,
Nors gi ir keikė visi rinkėjai
Arba rašeivos spaudoje gėlę.

Centas prie cento, ir doleriukas,
Šimtas prie šimto, kaip liepia planas,
Nesu aš bukas koksai dypukas,
Klausyk, ką kalba Razma Antanas.

Teauga fondas, kirskite stogą,
Te jis pasiekia šaunią berybę.
Aš gi su savo dukros pasoga
Gražiai apgyniau mūs lietuvybę.

Tai ir sudėjau gražią sumelę,
Spausdamas viską tvirtai be galo,
Kol ištekėjo mano dukrelė
Užu ūsiukų juosvų italo ...

Kada esam viskuo pertekę išeivijoje ir tiesiog gyvenam kaip inkstai taukuose, erotinis motyvas linkmina mūsų turtingą kasdienybę. Visoje eilėje posmų tas motyvas praskamba ir "Alijošiaus lapuose":

Tenai pro obelis ir topolius,
Grėblelį nešančią, mačiau,
O šiandien prie sesutės toples
Prisėsti norisi arčiau.

Ten apie rūtą buvo dainos,
Kur vainikėlis tas nulėks,
O viskas čia gražiai sueina
Tiktai į vieną žodį seks.

Iš "Alijošiaus lapų" rinkinio galima būtų cituoti kiekvieną eilėraščių, net kiekvieną posmą, nes kiekvienas jų šmaikštus ir linksmas. Jei ankstyvesniųjų dr. S. Aliūno rinkiniuose sudėtų satyrų eiliavimas kartais būdavo kiek grūbokas ir nelankstus, tai "Alijošiaus lapuose" eilės skamba pašėlusiai tiesmukai ir šmaikščiai. Čia, regis, ir yra didžioji "Alijošiaus lapų" stiprybė. Nėra ir proginių eilėraščių, beveik visi epo-

chiniai. Todėl valia tikėti, kad po metų "Alijošiaus lapų" nebeliks knygų lentynose. Mums reikalingi vaistai. O vaistai ilgai nestovi vaistinėse.

"Alijošiaus lapus" išleido Lietuviškos Knygos Klubas Chicagoje. Knygos kaina tik virš poros dolerių. Tikėkime, kad ateityje dr. S. Aliūnas paruoš ir kokią nors "Gyvatynę" ar panašų humoristinių satyrų veikalą.

**STOVYKLA
"JURATÉ IR KASTYTIS"
UBATUBA**

1976.I.27 - II.8

UBATUBA (JURATE IR KASTYTIS)
PREMIJOS

120 Eliane Korsakov ir Rikardas Bendoraitis, 115 Nilza Guzikauskaitė, 110 Thelma ir José Kandrotai, 80 Sandra Berbel ir Iruté Petraitytė, 70 Doris Kuniskytyė ir Kathy Nadas, 75 Ricardo Merani

ps: R. Merani ir Sandra Berbel sudėjo su Itu taškais ir gaus premiją atskirai.

Vyresnio amžiaus stovyklautojai buvo kitaip ivertinti: pav. pagal jų elgesį ir dalyvavimą ateityje bus kviečiami ar ne dalyvauti kaip stovyklų vadovai ir talkininkai.

Stovyklos programinės dienos:
(sausio 28 - vasario 8)

29 susitvarkymas ir grupių sudarymas, 30 draugystės diena: pravedė Svirpliukų grupė 31 Dom Bosco diena: pravedė Piska grupė, 1 jaunystės linksmumo diena Žuvė juroje grupė, 2 pirmos pagalbos, 3 olimpijadu, 4 Robinsono Kruso, 5 Karnevalo, 6 Krikščioniško mąstymo, 7 Tėvynės.

Prezado redator deste Jornal e amigos Lituanos.

Sou de São José dos Campos, e agora tive a oportunidade de acampar em sete fontes (Ubatuba), com um grupo de Lituanos, o que aliás me deixou muito feliz, pois aprendi muitas coisas sobre a Lituania. Quando sai de casa, pensava que um acampamento de escoteiros fosse diferente, com um pouco de folga.

Não tive decepções, muito pelo contrário, tive muitas alegrias. Apesar da chuva do primeiro dia, pudemos nos divertir (ainda que encharcados até a alma). Foi no segundo dia que viemos para cá, pois o barco não nos pode buscar por culpa do mal tempo.

Já em 7 fontes nos divertimos muito pois montamos as barracas, comemos "doce" comida de Maryté etc.

Depois fomos divididos em três grupos que são: 1) Os Pshea (Vagalumes) que eram grupo dos grandes e foi chefiado pelo Algis. 2) Svirplīninkai (Grilos ou Cri-Cri para os íntimos) que foi chefiado pela Maryté, em seguida eu (que honra) e logo a Rosely. 3) Žuve Juruje (Naufragos que era o grupo dos menores, e que foi chefiado pela Gaile. Cada dia era um grupo que comandava o acampamento. A melhor parte da cozinha só ocorreu com a chegada das cozinheiras Da. Henrica e Da. Helena. Fora a cozinha não tivemos nenhum problema.

As acomodações eram ótimas e as companhias também.

O chuveiro era bem localizado, e só estragado pelo aroma do "Doce Recanto" (Banheiro), que por pior que fosse o lugar foi muito bem feito pelas mãos do Mauricio Bendoraitis e do Zizas.

Tivemos vários dias para nos divertirmos: os que foi o mais legal e que vai ficar sempre guardado em mim foi o dia da Meditação Cristã.

Graças a Deus tudo neste acampamento correu bem. E se Deus quiser farei outro com uma turma igual (ou mesmo parecida) porque este me ajudou a amadurecer um pouco mais.

Abraços e Lembranças a todos.

Cathy

Caro leitor:

Quero lhe informar que estamos em ótimas condições.

Aqui temos conforto mais que necessário, principalmente pelo lugar.

Quando chegamos, estava chovendo torrencialmente, e a bagagem (que foi de barco) não pode ser descarregada na praia. Nós não tínhamos abrigo e o Dr. Jorge, nos recebeu de mãos abertas oferecendo abrigo e comida para todos.

Os dias foram decorrendo maravilhosamente, todos se esforçaram e a recompensa não tardou: tivemos um acampamento magnífico. A meditação foi a mais constante. Ninguém mais pensou em bagunçar. O nome do meu grupo é Žuvė Juroje, composto por ótimas amigas (o que não faltou no acampamento)

Agora, já estamos no término desta stovykla e digo que todos estão felizes o que é mais importante para se viver.

Abraços
Ricardo Bendoraitis

Último dia: uns alegres outros tristes uns machucados outros não, diversões meditações, debates, brincadeiras, fogueira, trabalhos manuais etc.

Dia disso, dia daquilo e o tempo vai passando. Quando chega o último dia, queremos que comece tudo de novo, o tempo aqui estava bom de dia, mas à noite quando começava ou terminava a fogueira, caía aquela chuva, e todos recolhíamos para as barracas dormir.

A. Baltusis

ARTIGO

1) Logo que sai de minha casa pensei, como vou participar do acampamento vai ser bem difícil.

2) As brincadeiras são bem feitas?

3) O mar tem água viva e já queimou a Nilza etc.

4) No meu grupo tem a Doris que está chata, a Eliane, Telma, Ricardo Bendoraitis etc.

5) Aqui tem uma cadela que chama-se Vanusa, ela dorme na minha barraca que sou Beatriz Ben.

6) As comidas são ruins tem tanto sal.

Ana Beatriz Bendoraitis

JORNALZINHO DA STOVYKLA

Chegamos; pôxa, foi tão legal passar o dia inteiro na chuva. Parecíamos um bando de pintinhos molhados.

A mulher, do bar, que tinha lá, nos ofereceu café e bolacha, só em nos ver

um dia daquele jeito, já pensou se ficássemos lá uma semana?

Na manhã seguinte fomos embora de lá, e pegamos o caminho pro acampamento. Como sempre, uma "girl" passou mal no caminho e duas "boas samaritanas" ajudaram-na a carregar suas bagagens.

CHEGADA NO ACAMPAMENTO:

Aquela conta todo mundo querendo se trocar, mas aonde? O único lugar mais ou menos bom, era "a gruta que não é banheiro". Pouco a pouco, as coisas foram se colocando em seu devido lugar e agora já temos um lugar pra cada coisa. Na minha opinião, o lugar mais movimentado de cá, é a cosinha e o "doce recanto".

Até agora, o mais divertido foi no penúltimo dia, a noite. Todos ficaram contando estória de terror, e o Tombo "sem querer" da Berbel de bumbum.

Ela ria tanto que nem se levantar conseguia. Todos os dias a noite, os mosquitos fazem um "banquete", não tem repelente que aguente.

"O ganso estava no pernaia, estava comendo cajú...", esta foi a música que fizemos para a Ganza do acampamento, que é a Gaile. O nosso "doce recanto", está cada vez ficando mais salgado será que é a água do mar, ou ...

COMIDA DO ACAMPAMENTO

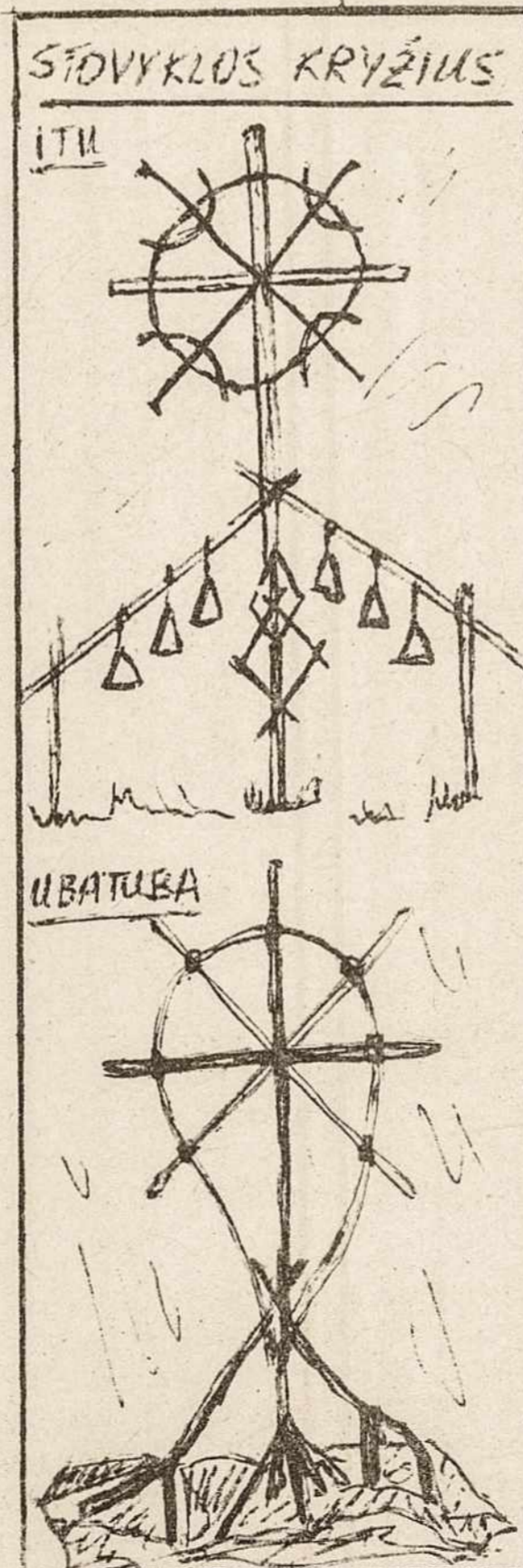
O mais gostoso; O mais delicioso;
O mais nutritivo; O mais saboroso;
Cham, Cham, Cham, Cham,??

Areia frita.

Areia cozida.

Areia assada.

Areia grelhada, sopa de areia, e o mais melhor de bão, o suco de areia.

O Ricardo, Alemão, ou Merani que seja, deve estar cheio de ouvir do Kuni-guele, "Não encherr saco, Ricardo Alemão"

As menos escandalosas de cá são a Iruté e a Berbel. O Kunigas estava afim de mandá-las de volta a São Paulo pelos seus pequenos berros. Agora já temos que ir então eu vou acabando. Beijos a todos.

Iruté

O ACAMPAMENTO

Este acampamento para mim foi muito bom, não só para mim, mas como para todos. A coisa melhor na minha opinião foi poder apreciar a beleza da natureza, o mar, as montanhas, o céu, enfim tudo de lindo que há.

Aprendemos também muitas coisas que nos serão proveitosas.

Eu gostei de tudo, mas o melhor foi poder estar em contacto com a natureza vendo os pássaros, as flores e enfim tudo.

Não é igual a São Paulo, aonde é difícil ver uma árvore, respirar o ar puro, escurtar somente os sons da natureza sem ouvir ruídos de carros ou outros piores.

Aqui, quase todo dia, eu vinha nessa pedra onde estou escrevendo este artigo, para ver as ondas batendo nas pedras, as ilhas ao longe com as nuvens nos picos das montanhas, e o sol, a areia, o mar e tudo o que havia em volta.

O gostoso também eram as noites quando acendiam a fogueira e ficávamos brincando, cantando, vendo as pecinhas.

Isso é o que foi o acampamento para mim, e espero que haja outros acampamentos tão lindos e legais quanto esse.

Sandra Berbel

SATIRA

- 1) Perto daqui tem a tal ilha Anchieta que a tempos era prisão. Tudo explicado e no fim os cães levam a culpa do roubo dos queijos e do toucinho.
- 2) Todo mundo inchado e a razão é simples: BORRACHUDOS.
- 3) Você viu o ganso? - Que ganso? Aquele do Peralta? - Não o da Gaile.
- 4) Muitos visitantes para visitarem o "doce recanto".
- 5) De repente todos no mar e aparecem botos que o Kun. Herman insiste em dizer "Os tubarões".
- 6) Ganhou o premio melhor de limpar os pratos a nossa mascote; A cadela Vanusa.
- 7) O que está acontecendo com o Balta? - Dava gosto de ver a colaboração do "me nininho" no acampamento.
- 8) Nova moda foi lançada em alto mar. "A manchinha de água viva, que já se encontra em todos os tamanhos".

Quem lançou foi a Nilza, e a moda Pegou.

Eliane Korsakovaite

MŪSŲ ŽINIOS

Visi lietuviukai į lietuvių mokyklą!

LIETUVIŠKOS VESTUVĖS

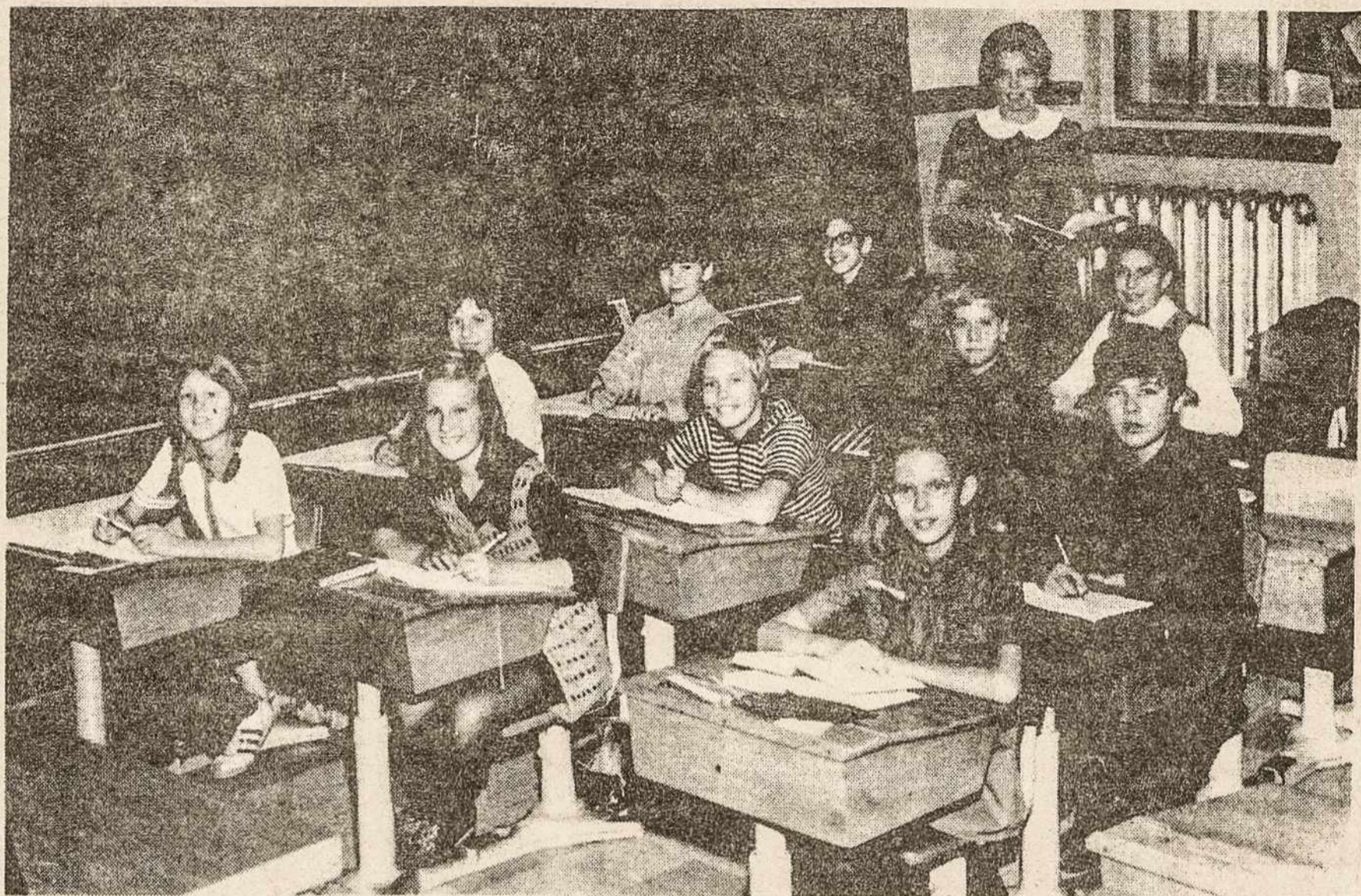
Vasario 26 d. vakarą Sto. Emidio bažnyčioj, V. Prudente, susituokė Miranda Braslauskas su Longinu Gaigalu. Sutuoktuves laimino kleb. t. P. Daugintis SJ, giedant LKB - nės chorui. Paskui priėmimas salėj. Viskas vyko lietuviškai ir lietuviškoj atmosferoj.

LITERATŪROS VAKARAS

Šv. Kazimiero p. jos patalpose įvyko pirmasis šių metų literatūros būrelio susirinkimas, vadovaujant Živilei Jūraitytei. Sekantis numatytas kovo 27 d. pas pp. Čiuvinskus. Tai bus "Ališo Venencijaus poezijos vakaras".

ĮSTOJO Į FAKULTETUS

Į Mackenzie elektroninės inžinerijos fakultetą įstojo Algirdas Butkevičius, į tikslųjų mokslų skyrių buvo priimtas Reinaldas Putvinskis. Mogi das Cruzes

Mes laukiame šeštadienio, nes lietuvių mokykloje yra linksma ir smagu. Iš kairės I eilėje: Stankevičiūtė, Kličiūtė, Niedvaraitė; II eilėje: Lukoševičiūtė, Piečaitis, Jonelis; III eilėje: Staškevičius, Bernotas; IV eilėje: Polišaitis, Adamonytė. Užpakalyje — mokytoja St. Ališauskienė. Visa tai — Montrealio mieste

CIRCULO CULTURAL
(Primeira Reunião)

sábado, dia 13 de março - 19:30 hs.
R. Juatindiba, 28 (20) - Mooca

PROGRAMA

1. História e Características das Danças Lituanas (apresentadores: C. Valavičius, L. e L. Rubliauskas, S. Saldys e F. Jurgilas)
2. Lendas Principais e suas Temáticas (apresentado por A. Zizas) com slides e gravações.

CONVIDAMOS TODOS OS JOVENS

Nuoširdžią padėką reiškiamo Liet. Katalikų Bendruomenės chorui ir jo dirigentui Viktorui Tatarunui už gražų giedojimą per mūsų dukters Mirnos Braslauskaitės su Longinu Gaigalu šliūbą V. Prudentes bažnyčioj vasario 26 dieną.

Marija Braslauskienė

Maloniai kviečiame tautiečius ir tautietes katalikes dalyvauti šv. Mišiose - kovo 14, sekmadieni, 8 val. Mokoje, šv. Kazimiero Koplyčioje 3-se mirties metinėse a.a. Nusionevicius ir klebono tėvo Jono Bružiko.

Maldos Apaštalavimas

universiteto inžinerijos fakultetas priėmė José C. R. Feiferj ir Luiz Vaitkevičių.

Į Escola Tecnica Federal įstojo Ricardo Perseu Vaitkūnas.

T. G. KIJAUSKAS, SJ

t.t. Jėzuitų provinciolas, neturėjo laiko ilsėtis ar grožėtis São Paulo mieste. Turėjo trumpu laiku atlikti daug reikalų. Be šeimyninių pasitarimų, turėjo susitikimą su S. Paulo kardinolu, ilgai tarėsi su vietinių saleziečių provincialato pareigūnais, susitiko su lietuvių kolonijos atstovais, dalyvavo Brazilijos lietuvių kunigų vienybės posėdy, neskaitant jau asmeniškų pavienių susitikimų. Išskrido į JAV kovo 2 dieną

No radijo um fim de semana com musica.

Uma vaissa de Chopin, pela Orquestra do Teatro Bolsho regida por Zuraite...

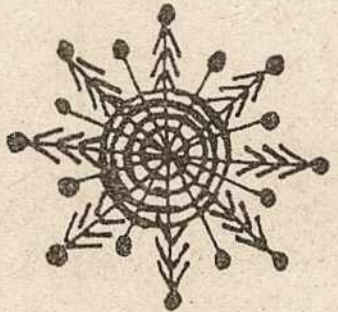
LIETUVIS

Bolšoj teatre Maskvoj ir S. Paulo radiuj: Žiūraitis.

LIETUVIŠKOJI SPAUDA — MŪSŲ TAUTINĖ ŠVIESA.
Remkime ją ir platinkime!

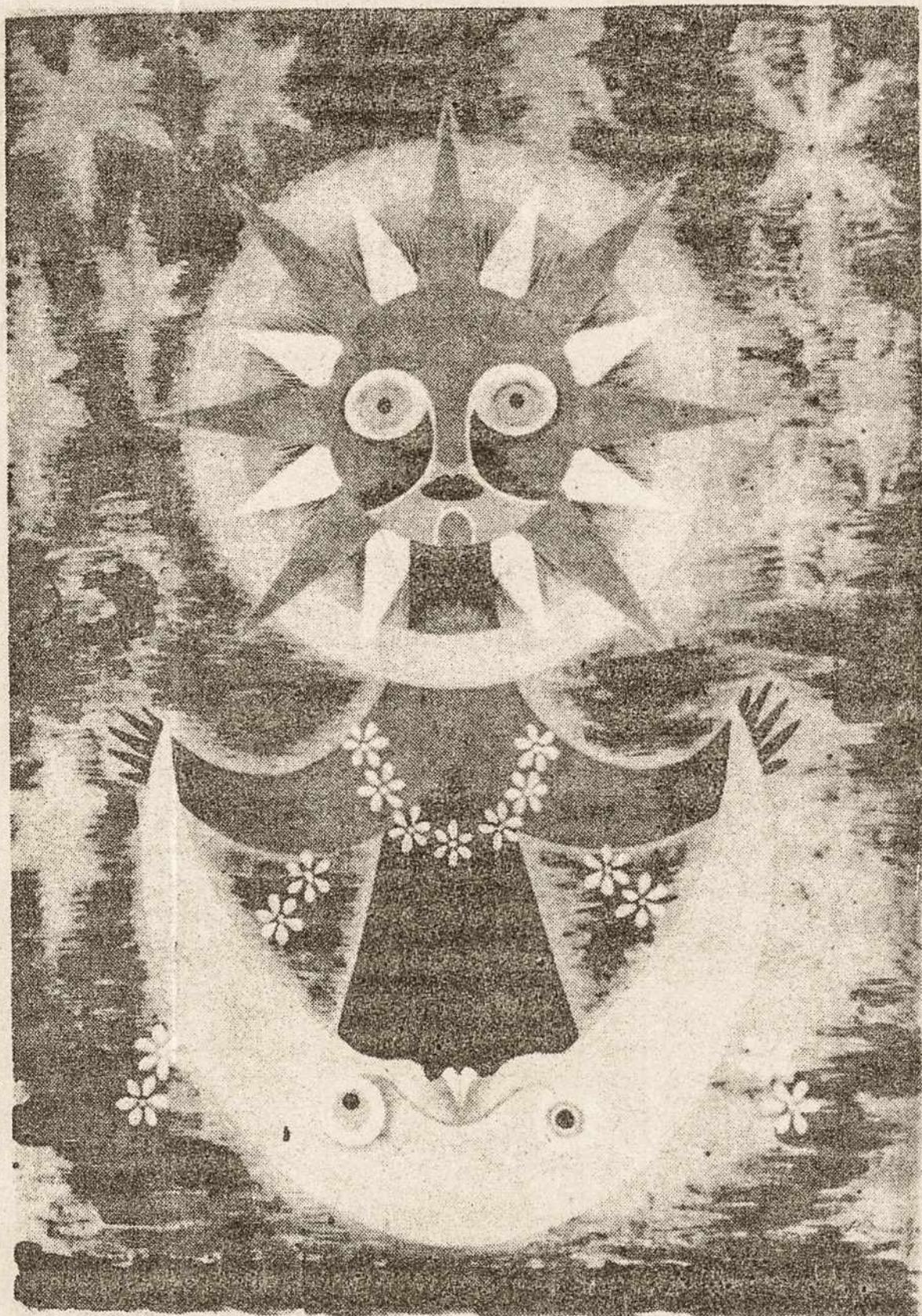
UŽSIMOKĖJO ML

- Po 70 kr. Sofija Pilipavičienė
- Radvilas Gorauskas
- Antanas Strolia
- Monika Baranauskas
- Jonas Kazlauskas
- Elena Vajevodskienė
- 50 kr. Kostas Merkys (už 1975 m.)
- Po 100 kr. Magdalena Jurgelevičienė
- Jonas Šermukšnis
- 200 kr. Pranas Dovydaitis (JAV)

MITOLOGINĖS TEMATIKOS PARODA

Pasikalbėjimas su dailininke Halina Jone Žmuidziniene
artėjančios parodos proga

H. J. Žmuidziniene, "Mėnuo saulužę vedė pirmą pavasarėlį". Nuotr. S. Dabkaus

— Lietuvių Enciklopedija ir kiti šaltiniai sako, kad Jūs esat baigusi meno mokyklą Kaune; mokėtės A. Varno tapybos, A. Galdiko grafikos studijose ir mokslinimasi gilinote Londone 1932-37 m. Be šių žinių, būtų įdomu patirti, kada pradėjote piešti, kada ir kur pirmiausia pasirodėte su savo darbais?

— Kai tik išmokau laikyti rankoj pieštuką, pradėjau piešti. O pirmutinė mano 59 darbų paroda įvyko 1930. III. 23 — IV 7 d.d. Kaune Ateitininkų Rūmuose. Beje, ją man berengiant prie jos prisidėjo Ona Draugelytė, būsimoji Kučinskienė, ir po jos kiti septyni kolegos: Rimtas Kalpokas, Antanas Kairys, Jonas Martinaitis, skulpt. Bronius Pundzius, Antanas Samulevičius, Liudas Truikys ir Stepas Žukas. Antrą savo parodą surengiau su skulptore Každelevičiūte 1932 m. Kaune. Šios parodos iniciatorė ir rengėja buvo Lietuvos Moterų Taryba, kuriai tada pirmininkavo Ona Mašiotienė. Taip pat dalyvavau ir 1937 - 44 m. lietuvių dailininkų bendrosios parodos Kaune, Vilniuje; išeivijoje — D. Britanijoje (Edinburgh, York) ir J. A. V. Tose parodosose reikšiausi, sa-

vo paveikslų didžiuma, kaip akvarelis.

— Ar, be tapybos, dirbote ir kaip grafikė?

— Su gana gausiais grafikos darbais — viršeliais, plakatais, iliustracijomis, šaržais esu dalyvavusi spaudoje: "Fiziniam Auklėjimui", "Naujojoje Romuvoje", "Naujame Žodyje", "Karyje", "Trimite", Spaudos Fondo leidiniuose. Be to, su dideliu malonumu prisimenu Vytauto Didžiojo jubilėjinis (500) metus, kuriais, Adomo Varno pavesta, sukūriau, drauge su kitais kolegomis, didelę įvairovę lietuviškų kryžių projektų, pagal kuriuos buvo pastatyti parinktoje Lietuvos vietovėse kryžiai ta istorine proga.

— Ar priklausėt kuriai menininkų organizacijai?

— Buvau meno mokyklos Kaune vienintelės studentų korporacijos "Trys tulpės" viena steigėjų, jos valdybos išdininkė ir Lietuvos Dailininkų Sąjungos narė.

— Aplamai, tiek dailininkai, tiek kiti menininkai tokiuose kaip šis pasikalbėjimuose pacituoja kritikų atsiliepimus apie jų kūrybą. Tad gal ir Jūs atskleistumėt tokių įvertinimų

apie savo kūrinis?

— Man atrodo, kad patikimiausiai ir palankiausiai mano kūrybą įvertino mūsų tapytojas ir kritikas Justinas Vienožinskis savo straipsniais 1932 m. "Lietuvos Aide" ir "Naujojoje Romuvoje" mano antrosios paveikslų parodos proga. Deja, tų straipsnių tekstų nebeturiu.

— Žinome, kad nemažai nutapėte portretų. Kuris jų, Jūsų nuomone, geriausiai nusisekė?

— Tai kan. Kazimiero Prapuolenio portretas. Jis likęs Lietuvoje, ir man labai gaila, kad jo likimas man nežinomas.

— Ką galėtumėte pasakyti apie savo kūrybinę tremties odiseją?

— Ir šiandien negaliu suprasti, iš kur man ėmės tos jėgos pirmiausiai sunkiausiais tremties metais toliau kurti. Vokietijoje, dėstydamą paįšybą lietuvių Greveno gimnazijoje, tapiau vaikų portretus ir iliustravau knygas, o Anglijoje — tautiniais drabužiais lietuvaite. Nuostabu buvo man pačiai, kad gaudavau nemažai užsakymų šiems darbams, tačiau užsakytojai pareiškėdavo ir savo reikalavimų: vieni norėjo dzūkės su tam tikra prijuoste, kiti kapsės, zana-vykės, žemaitės ar suvalkietės su rugių varpų vainiku ant galvos arba kitaip. Net, pavyzdžiui, Lietuvos atstovas Londone min. B. K. Balutis 1948 m. vasario 17 d. laiške man šitaip rašė: "Ant-ras mano pageidavimas yra tas, kad vienos tipas būtų brunetės tipas nuo Veliuonos, kur, kaip sakoma, nuo senovės yra gražiausios Lietuvos mergaitės — brunetės su pieno spalvos veideliais ir mėlynomis akimis. Ir tai nėra išsvajotas tipas, nes pats

mačiau Veliuonoje per atlaidus, kur tyčia buvome anais laikais nuvažiavę su Petru Klimu to patikrinti. Pasirodo, kad teisybė, istorija nemelavo."

Be savo dalyvavimo bendrosios parodos Kanadoje, šioji yra trečioji. Joje vyrauja mitologinės tematikos kūriniai, arba, vieno mano kritiko žodžiais tariant, būtybės, kurios šiandien nebeegzistuoja išprususio lietuvių fantazijoje, bet kurios savo laiku buvo užėmusios jo gyvenime labai reikšmingą vietą — lėmė žmogaus likimą, turtino ir puošė jo buitį, kenkė jam arba padėjo.

Manau, kad dar išsamesnis pasikalbėjimas apie mano kūrybą įvyks, kai žiūrovas akis į akį pasimatys, pakalbės su mano išstatytais kūriniais parodoje.

T. Ž.

Pirmyn į kovą už tėvynę,
Už brangią žemę Lietuvos!
Garbė tėvams, kurie ją gynė,
Ir kas už ateitį kovos!

Maironis

NAUJA PLOKŠTELĖ

Svajonių sodas, lietuviškos lengvos muzikos rinkinys. 12 solistų įdainuota: Svajonių sodas, Žaisliukai, Žiedai, žiedai, Spinduliai, Pelėda, Tolyn aš joju, Tu man atleisk, Vinguriavo takelis, Su tavim kartu, Prie ugniakuro, Gimtojo miesto žiburiai ir Žalioj stonelej. Stereo. Kai-na 6 dol.

PARODA APIE LIETUVIUS AMERIKOJE

Bronius Kviklys, Draugo redaktorius, yra didelis muziejninkas. Jis yra surinkęs draugybę įvairių eksponatų iš lietuvių praeities.

Ryšium su Amerikos 200 nepriklausomybės sukaktimi jis rengia parodą — lietuviai Amerikoje. Čia bus pavaizduota organizacijų veikla, jų darbas, socialinis gyvenimas. Paroda apima laikus nuo pirmųjų lietuvių iki naujosios ateivių bangos, iki DP laikų.

Prie parodos rengimo prisideda ir dr. Jonas Lenktaitis, nes jis paskui rūpinsis jos vežiojimu po visą kraštą.

Chicagoje paroda vyksta balandžio 2, 3 ir 4 dienomis. Po to bus tuoj perkelta į New Yorką. Iš New Yorko bus vežama ir kitur. Kiekvienoj vietoj bus suorganizuotas vietinės lietuvių veiklos skyrius.

• Dr. Antanas Kučas. LITHUANIANS IN AMERICA. Apie lietuvių gyvenimą ir veiklą Amerikoje (angliškai). Vertė Joseph Boley. Įžanga dr. Clarence C. Walton. Išleido Lietuvių Enciklopedijos leidykla. Kiek-tais viršeliais, 350 psl., kai-na 6 dol. Aplankas — Pauliaus Jurkaus.

MŪSŲ ŽINIOS

NAVI NARIAI

L.K.Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba savo posėdyje, įvykusiam vasario 19 dieną priėmė į Bendruomenės narius sekancius asmenis: Mariją Stankevičienę, Aleksandrą Tuskenienę, Teklę Didžiulienę, Oną Stoev, Sofiją Dambrauskienę, Juozą Jakaitį, Verą Petrokiene, Mariją Ratkevičienę, Jursytę, Juozą Petroką, Katariną Nanarioniene.

LIETUVIŲ IŠKYLA

Balandžio mėnesio 21 dieną (feriado) L.K.Šv. Juozapo Bendruomenė rengia didelę lietuvių išvyką-žegužynę (Pic-nic). Praėjusiais metais visi buvo išvažiavimu patenkinti, todėl tikimasi, kad ir šiais metais susirinks daug žmonių. Vieta ir kitos informacijos bus paskelbtos vėliau.

ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS

Lietuvių R.Katalikų Bendruomenės metinis susirinkimas šaukiamas šių metų kovo mėnesio 28 dieną 16 val. Jaunimo Namuose. Programoje bus Valdybos pranešimai, praėity metų veiklos apžvalga ir bus išdalytas susipažinimui ir studijoms statutų reformos projektas.

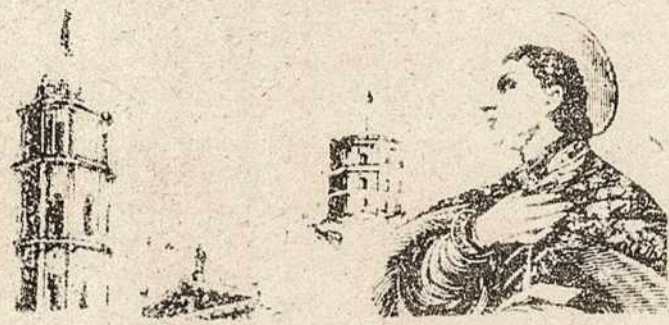
Prieš susirinkimą bus galima užsimokėti nario mokestį.

Visi nariai prašomi susirinkime dalyvauti.

K.J.Šeskevičius
pirmininkas

JUNKIME LIETUVIŠKAS JEGAS

Tiek susitelkimo dienų dalyviai gruodžio 7 dieną, tiek praėjusį sekmadienį įvykęs lietuvių susirinkimas nutarė, kad būtų labai naudinga lietuviškiems reikalams, jei lietuviai dažniau susitiktų susirinkty. To pasekoje buvo nutarta kartą per mėnesį organizuoti lietuviškas pamaldas visiems São Paulo lietuviams. Po pamaldų galėtų vykti įvairūs susirinkimai, studijos, pobūviai ar tik taip pa-

ŠV. KAZIMIERO ATLAIDAI

Šv. Kazimiero metiniai atlaidai bus švenčiami kovo 7 d., sekmadienį, pradėdant 16 val. Mišiomis ir baigiant menine programa bei užkandžiais, kurių prašoma dalyvių atsinešti. Kartu su parapijos ir Lietuvos globėjo diena bus minimos ir a.a. klebono T. Jono Bružiko mirties trečiosios metinės.

SUDARYT LIETUVIŲ IMIGRACIJOS 50 METŲ MINĖJIMO KOMITETA

Praeitą sekmadienį, vasario 22 dieną Vila Zelinoje Lietuviškos veiklos organizavimo pasitarimų - studijų dienoje buvo plačiai svarstyti Brazilijos lietuvių pagrindinės imigracijos 50 metų sukakties minėjimo klausimai.

Visam Minėjimui organizuot kviesti visų draugijų ir kitų sam būrių atstovus bei kitus juo besidominčius tautiečius - tautietes, sudaryt LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50 METŲ SUKAKTIES MINĖJIMO KOMITETA. Tad maloniai kviečiame visų organizacijų ir kitų sam būrių atstovus bei visus besidominčius atvykti į pasitarimą posėdį šiam komitetui sudaryt kovo m. 7 dieną tuoj po šv. Kazimiero šventės, Tėvų Jėzuitų salėje.

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖ

Kovo 19 dieną - Šv. Juozapo Šventė

Vila Zelinos Bažnyčioje lietuviškai pamaldos bus 7 val. ryto. Vakare 20 val. vietos vyskupas laikys iškilmingas pamaldas braziliskai.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

Sio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJA

JIEVA KUTKIENĖ

Jai nuosirdi padėka, sveikinimai ir geriausi linkėjimai 80-tojo gimtadienio proga.

ML administracija

prastas nuosirdus pasikalbėjimas. Į pamaldas bus stengiamasi įtraukti jaunimą. Susirinkusiems atrodė, kad būtų patogiau, jei pamaldos būtų po pietų.

PIRMOS TOKIOS PAMALDOS BUS KOVO MĖNESIO 28 DIENĄ 15 VAL. VILA ZELINOS BAŽNYČIOJE.

Po pamaldų bus Šv. Juozapo Bendruomenės, Moksleivių ateitininkų susirinkimai. Studijos temų, kurios liko nepabaigtos praėitos savaitės susirinkime. Jei kas norėtų susiburti kitam susirinkimui, galės naudotis kitom salėm.

Ateityje šios pamaldos vyks kiekvieno mėnesio paskutinį sekmadienį. Vienuoliktos valandos lietuviškų mišių šiomis dienomis nebus.

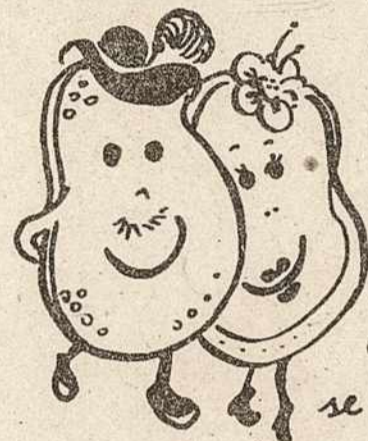
Prieš keletą metų vykusį šeimos rožančiaus kampanija sakydavo: „Šeima, kuri meldžiasi kartu, pasilieka vieninga“. Manau kad tas pats galima pritaikinti ir kolonijai. PABANDYKIME. Kviečiame visus kovo 28 į Vila Zelina.

Iki pasimatymo
Jūsų kun. J.Šeskevičius,
Klebonas.

TRŪKSTA TIK VIENO IKI ŠIMTO.

AGOTAI MEŠKELIENEI, gyvenančiai Vila Zelinoje, rua Tamuanas 382, Vasario 18 dieną suėjo 99 metai. Jubiliatė yra pilnos sveikatos, dirba visų namų ruošos darbus, nueina į turgų ir reguliariai lanko bažnyčią. Keletą metų atgal šeiminkavo kun. J. Šeskevičiaus klebonijoje Embu Guaçu.

Blynų Vakarai

senha
uomek
panqueas

senha
se diverte

no dia 06-03-1976
as 19,00 hs. Traje - 1920
Rua Juatindiba, 20

VEIKLOS KALENDORIUS

Kovo 6. 19:00 val., jaunimo Blynų vakaras. R. Juatindiba 28, Mooca.

Kovo 13. 19:00 val., Jaunimo kultūrinio ratelio pirmas pobūvis /temos: tautinių šokių istorija ir lietuviškos legendos portugalų kalba/. R. Juatindiba, 28.

Kovo 14. 9:30 val. jaunimo pasitarimas apie kalbos ir kultūros pamokas. R. Juatindiba 28.

Kovo 21. 11:00 Rio de Janeiro lietuvių pamaldos.

Kovo 28. 15:00 val. lietuviškos pamaldos Zelinoje /sumos nebus/ ir bendra susirinkimu diena /iskaitant L. K. Bendruomenės metinį susirinkimą, ateitininkų susirinkimą ir kt.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų - moterų - vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS SENHORAS
- ANÇAS

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emilio Carlo-Bairro do Limão)

Tel. 220-0439 / 266-3569

MŪSU
LIETUVA

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 70 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 350 kr. Paskiro numerio kaina: 1,50 kruzėiras. Užuojautes ir sveikinimai nuo 20 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertyvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadieni: vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.